

THE LUTHERAN

UNIVERSITY HERALD.

No. 10.

Tacoma, Wash., May 25, 1893.

Vol. III.

Smugleren.

Det hændte engang, at en mand ved strengt arbejde og stor sparsommelighed havde erhvervet penge nok til at lade

over forventning, og følgelig forøgedes hans formue betydelig. Nu lod han bygge et prægtigt hus, holdt flere tjenere og levede højt hver dag. Men medens alt dette saaledes gik heldigt, som verden siger, blev religionen, hans sjæl og det

Et Indianer-Settlement i Sydkalifornia.

bygge og udruste et meget smukt skib, hvilket han besluttede at anbringe i smughandelen som den hurtigste maade at erverve formue paa. Paa nogle faa reiser var han heldig

tilkommende liv sat aldeles ud af betragtning. Hans ganske hjerte og alle hans tanker vare optagne af planer om nye reiser og af drikkelag med sine muntre kammerater. Men

al denne fremgang fik dog en ende og det en forfærdelig ende.

En dag blev han med sit smuglerskib antruffen af en toldkutter, og da han medbragte en meget værdifuld ladning, var han vanvittig nok til at gjøre modstand; en kamp opstod, og flere af kutterens besætning dræbtes. Det lykkedes dog kutteren at tage smuglerskibet, og at bringe det i havn, hvor skib og ladning blev konfiskeret; kaptainens smukke hus og øvrige eiendomme blev solgte til dækelse af mulkt og omkostninger, og han selv blev bragt i arrest, for retten, dømt og hængt som bandit og morder. O, jeg elendige menneske! — havde jeg været tilfreds med det, jeg kunde erhverve paa lovlig maade, da kunde jeg nu, med Guds hjælp, have ført et behageligt liv, om jeg end ikke var rig; ja, da kunde jeg have gaaet med mine børn til en eller anden god ven istedetfor nu at være paa veien til retterstedet; jeg kunde have levet i min families skjød istedetfor at ende mit liv i galgen. Men jeg vilde blive en rig og mægtig mand. Jeg forsøgte at tænke paa Gud, jeg betymrede mig ikke om sjæl, og nu er det kommet saavidt! Mit skib er tabt, paa al min eiendom er der lagt beslag, mit liv er forbrudt, og jeg frygter tillige for, at min sjæl er fortabt! Ak, ak! hvad hjælper nu det, at jeg engang havde det smukkeste skib i havnen, at jeg havde det bedste hus i sognet, og at mine venner kaldte mig en modig kær? Alt er forbi, og nu forestaar dommen, der vil blive i forhold til mit levnet, — min ligegyldighed for min sjæls frelse, min foragt for Guds og menneskers love, og mine mangfoldige overtrædelser ville da blive stillede imod mig; o, „hvad gavner det et menneske, om det vandt den ganske verden, men tog skade paa sin sjæl.“ Mark. 8, 36.

Saaledes gaar det mange baade i armeen og til orlogss, paa landet og i handelsveien, de arbeide sig, hver paa sin vis, paa forbudne og ulovlige veie, i nogen tid fremad i verden. Saalænge som det gaar dem vel, ansees de af verden for at være dygtige mænd, og de tænke ofte om sig selv, at det kun er deres egen visdom, som de derfor have at takke. Staffels skabninger hvor de dog tage fejl! De forglemme, eller de ville ikke tro, at begjærlighed efter penge og attraa efter magt er roden til alt ondt, til grusomhed, uretfærdighed og blodsudgydelse.

Skulde disse Rinier nogenfinde komme for saadanne menneskers øine, lad mig da spørge om, hvad fordel de kunne have af at samle formue i land og i huse, naar de tabe himmelens rige og kjærlighedens boliger? Hvad kan der være bundet ved jordisk rang og titler, naar rangen i himlen fortabes? Hvad vinde ved at opnaa kommando over et kjobmandskib eller et krigsskib, hvis vi tillade Satan at tage kommandoen over vore hjerter og denne forgiængelige verden at indtage den første plads i vore tilbøieligheder? Med et ord, hvad gavner det et menneske, om det vinder den ganske verden, men tager skade paa sin sjæl? Der er intet ondt i at en person paa en redelig og samvittighedsfuld maade erhverver sig formue eller kommandopost, men det onde ligger i at søge at erhverve og komme i besiddelse af disse ting paa en forbuden og ulovlig maade, saaledes som smugleren gjorde ved at krænke Guds og landets love. Og saa spørger jeg igjen, hvad fornuft er der i saaledes at erhverve sig jordisk gods og fortabe vore u dødelige sjæle? Herren siger: „Søger først Guds

rige og hans retfærdighed, saa skulle og alle disse ting tilføges eder.“ Matth. 6, 33.

Verden maa, saa meget og saa længe som det behager den, rose bibelforagteren, men

„Vil du ei andet have
End verden til din stat,
Saa er du jo en slave
I trældom dag og nat,
Før du kan noget saa;
Og er der noget vundet,
Med frygt er sjælen bundet,
At det igjen skal gaa.“

Det store Spørgsmaal.

Hvad er det for et Spørgsmaal, som gaar gjennem Himlen og Jorden, Livet og Døden? Ved du hvad det er for et Ord, som begynder ved den lave Bugge og ikke engang ender ved den dybe Grav; men vedbliver at lyde udi al Ewigheid? Det er kun tre smaa Ord; men de bære dog Livets og Gravens Hemmelighed i sig: „Elfter du mig.“

„Elfter du mig?“ Saa spurgte engang min Moder, da hun sad bøiet over min lille Bugge og betragtede mig med straalende Øine. Jeg kunde ikke svare; thi jeg kunde ikke tale; men jeg undres om jeg ikke ndrakte mine smaa Arme imod hende og hun begjærede ikke mere, hun kjendte mit Svar: „Javist elfter jeg dig.“ Ulykelige Moder, lykkelige Barn! Om hun ikke havde læst Svaret i mit Smil, saa vare hendes Kinder blegnede, og hendes Glæde spundet bort; men nu vidste hun det hun ønskede, og derfor bar hun alle Forsagelser. Hun havde sin Vøn, hvad kunde hun ønske mere?

Kjære Læser! Da vi blev større, kom det samme Spørgsmaal til os fra hele vort Hjem og fra alle vore Venner: „Elfter du os?“ Om du ikke gjør det, saa er dit Hjem ikke mere et Hjem, vore Venner gaar bort, der er tomt omkring os, tomt i vore Hjerter. Men elfter vi dem, da er alting godt og lyst, da tilgives os alle Feil for vor Kjærligheds Skyld; thi da vil vi ikke feile.

Det samme Spørgsmaal gaar høiere og standser ikke før ved Guds den Almægtiges Trone.

„Elfter du mig?“ siger Skabningen til Gud, — og alle Skabninger — Mennesker og Dyr, Planter og Stene, Sol og Stjerner tillige spørger Herren om han elfter dem. Da svarer Gud jo med sit hellige Ord og sine uudsigelige mange Velgjærninger: Vide I ikke, at jeg har elstet eder før Verden blev skabt, og at hele Skabningen var et Kjærlighedsværk? Har ikke jeg bevaret eder fra Tidens Begyndelse? I Mennesker syndede og bedrøvede mig, dog gav jeg eder en Frelser, som døde for eder, jeg gav eder Løfte om et evigt Liv, naar I blot vilde tro paa ham.“ Da raaber hele Verden: „Vor Gud er fuld af Kjærlighed; ingen elfter som han.“ Saa kommer Guds Røst til os i Tordenens Rullen, i Vindens Susen, ja og i vor egen Samvittighed. Den gjør det samme Spørgsmaal: „Elfter I mig?“ Hvad skal vi svare? Vi burde slaa vore Øine til Jorden og sige: „Vi

burde elske dig over alt, tjene og lyde dig hele vort Liv igjennem. Men du ved at vi er saa aldeles forvandlede vi fattige Syndere, som uafslædig glemmer din Kjærlighed. Tilgiv os for Kristi Skyld, giv os din Helligaand, at vi daglig bedre maa lære at tjene og prise dig i og med vort hele Liv. Saa siger Herren, er I af mine Børn og har mig af Hjertet kjær, saa elske hverandre for min Skyld. Hvor er det muligt at elske Gud, naar man hader sin Broder?

[H . . . . 8.]

Aftenjæng.

(Oehlenschläger.)

Hvor sødt i Sommer-Aftenstunden,
 Naar Solen nat til Hvile gaar,
 Og medens dybt i Bøgelunden
 De fromme Rattergale slaar,
 At høre Harpens dumpe Klang
 Til en livjalig Aftenjæng!

O grib nu i de stemte Streng,
 Bryd, fromme Sjæl! din snevre Mur.
 Indspær dog Fuglen ei saa længe
 I det beklemte Fangebur;
 Lad den i Aftenrødens Guld
 Mod Himlen slaagre andagtsfuld.

Thi hvergang hieset Aftenrøden
 Rødvinder under Stovens Krans,
 Da minder den vor Sjæl om Døden
 Og Evighedens skjønne Glans.
 Svulm da, min Aand! mod Himlen her,
 Som Vølgen mod sit Rosenkjær.

Grib sødt i Harpen, fromme Pige!
 Høit bøde lad dens rene Klang,
 Og lyng, mens disse Straaler vige,
 Den sidste, store Aftenjæng,
 Som rørt vi jæng for mangen Ven,
 Som sjunges skal for os igjæn:

Hvo ved, hvor nær mig er min Ende?
 Se, Tiden meget hurtigt gaar.
 Hvor let og snart kan det sig hænd,
 At ieg herfra at vandre faar!
 O Gud! gjør da for Kristi Blod
 Min sidste Afledstime god.

Ja, dette Purpur, denne Rue,
 Ja, denne Kjærlighedens Blod,
 Som blusker dybt i Vestens Rue,
 Som minder Støvet om sin Død
 Og Sjælen om sin Evighed,
 Det er dit Blod, din Kjærlighed.

O bad mig da i dine Flammer,
 Nedgangne Sol! husval min Barm,
 Og tryk, til Dødens Le mig rammer,
 Mig ventligt i din varme Arm,
 Og i min Afledstime god
 Styrt Hjertet med sit Purpurblod.

Hvorledes vi kan faa Troen.

(Indsendt.)

Vi har en stærk Bevidsthed om, at vi af Naturen ikke er, hvad vi burde være. Der er et spørgende Dyb mellem ikke at svare til den guddommelige Ide, som den er udtrykt i Loven, og at være sig bevidst at stemme overens dermed.

Benaadning og Frikjendelse for Guds Dom sker for de Gjæringer, som Kristus har gjort, idet vi tror, at Gud for hans Skyld retfærdiggjør den Ugudelige. Rom. 4.

Da den opstandne Frelser viste Disciplene sine Hænder, var det, som han vilde sige: disse Hænder har udvirket eders Frelse og Salighed. Troen paa Kristi Opstandelse var Disciplenes Hjemsødselse. Alene den skabte nye Idær, stemmende med Lovens Hellighed, og derfor ogsaa nyt Haab og ny Kjærlighed til ham. Disciplene blev glade, der de saa Herren. Saalænge Thomas ikke fik tro, at Kristus virkelig var opstanden, var hans Hjerte fyldt af kolde og mørke Tvil*). Gud lader ham tydelig sige ved de hellige Apostle: vi have seet Herren, men han holder dem alle for lettroende Daarer.

Derfor ogsaa vi skal komme til Troen paa den opstandne Herre og faa den Retfærdighed, som han har ført med sig ud af Graven, da bør vi atter og atter erindres om, at vi maa blive delagtige i en fremmed, i Kristi Retfærdighed. Sid, at vi under Følelsen af vor Synd, og Død maatte hjerteligen tro og tilegne os den!

Vi har i ham ogsaa det sande Urbillede for alle Aandens Frugter. Ydmyghed, Sagtmodighed, Fred og Glæde i den Helligaand strømmer ud af ham som den rette Saligheds Kilde.

Ja, hans Hænder og Fødder maa gjøre det. Han har lært os at gaa, som Profeten siger. Da Thomas fik se hans Hænder og Side, da blev hans mørke Hjerte oplyst, da borttøedes Vantroens Islag. Ved Betragtningen af disse oien-synlige Beviser og Grunde, kunde han tro, og han bekjender sin Tro. — Ogsaa vi bør tro og troste os ved den Opstandne; thi vi har hans evige Evangelium, der hviler paa hans Almagt; vi har hans Sakramenter, der er udslydt af hans kjærlige Hjerte. Kraften af hans Kors, Grav og Opstandelse ligger jo i de Ord: det er mit Legeme, — det er mit Blod.

Er det første sandt, saa er det sidste ogsaa sandt. Derfor kunde Paulus tale om Kristi Kors til de Galater, som om han var korsfæstet midt iblandt dem. Og Petrus skriver til de adspredte Kristne: „hvem I ikke have kjendt og dog elske, hvem I nu ikke se, men dog tro paa og fryde eder med nudsigelig og forherliget Glæde.“

Hvorledes vi faar Troen, kan ligesaa lidt bestemmes som Maaden, hvorpaa Gud virker Liv og Velsk i Naturens Rige. At Gaaften i Bekstriget trænger sig frem og affatter sig i Knopper, Blade, Blomster og Frugt, det kan vi nok se, men ikke til Fulde forstaa, det er altsammen grundet paa Guds Almagt, som tilvisse ikke kan begribes. At Troen optændes, er en endnu større Hemmelighed. „Hele denne Væks,“ siger

*) Thorvaldsen fremstiller Thomas som nedjua len i Tvil og tankesfuld Betragtning med en Naalestok færdig, til at maale Beviser og Grunde for og imod.

den augsburgske Betsjerdelse, maa henføres til hin den forfærdede Samvittigheds Kamp og kan uden den ikke forstaaes. — Ogsaa paamindes Folket om, at det Ord Tro her ikke betegner den historiske Kundskab alene, saadan som den findes ogsaa hos de Ugudelige og Djævelen, men at det betegner en Tro, som tror ikke blot Historien (at Kristus har lidt og er opstanden fra de Døde) men ogsaa Historiens Virkning, nemlig den Artikel Syndernes Forladelse, at vi ved Kristus have Naade, Næsfærdighed og Syndernes Forladelse. — Ligesom man ikke bør rive Sæden op for at se, hvorledes den spirer, saaledes bør man vogte sig for saadan Nysgjerrighed i Troesfæger. Jesus siger: „Guds Rige haver sig saaledes, som naar et Menneſte kaster Sæd i Jorden, og han sover, og han staar op, Nat og Dag, og Sæden vokser og bliver høi, saa at han ikke ved hvorledes.“

Sprogets Betydning for Præster.

Det engelske Sprog er jo dette Lands Sprog. Men vore Landsmænd, som kommer over fra Norge, har ganske vist bedre af at høre Evangeliet forkyndt i deres eget kjære Modersmaal. Hvis saa er, har de ogsaa Ret dertil, og vore Præster, selv om de er født eller opdragne i Amerika med dets Sprog, maa naturligvis rette sig efter Forholdene, hvad Sproget angaar. For mange af vore theologiske Studenter er Engelsk det mest naturlige Sprog. Vi kan da ogsaa forstaa, hvor tungt det maa være for dem at tilegne sig det norske Sprog saa grundigt og fuldstændigt, at de som Præster kan bruge det til Fuldkommenhed. Vandsqutter i Norge havde et svære Arbejde med at leve sig ind i Bogsproget, lære at tale det flydende, let og naturligt. Under mange Aars Ophold i Kristiania og i dannede Kredse der havde de al ønskelig Anledning dertil, om det end kostede megen Selvfornægtelse at lægge af sin Dialekt, som jo var deres Modersmaal og Hjerterprog, for at prøve sig ind i en ny Sprogdragt. Hvor ganske anderledes tungt maa det da ikke være for Studenter, som er født og opdragne her i Landet. Derfor glæder det os at høre fra Decorah, at Studenterne driver paa af al Kraft med at bevare Kjendskabet til norsk Sprog og Litteratur. For dem er jo Litteraturen (vore norske Digteres Verker), et vigtigt Hjælpemiddel, hvorved de kan erhverve sig Færdighed i Sprogets Brug. Vi anbefaler ingenlunde de norske Digteres Verker for Gudholdet; thi det er ofte skadeligt; men de nyere norske Forfattere af Rang har drevet det til saundt Mesterſkab i Sprogets Behandling. Kjelland, Ibsen og Garborgs Sprog er jo omtrent Fuldkommenheden, og saa er deres Sprog ikke kunstigt og lavet, men just som dannede Folk hjemme taler.

Det kommer sig ikke at bruge opstøstret Sprog, flotte Talemaader og Bløskler fra Prædikestolen. Betragter vi Bibelens Sprog, vil vi finde, at det er klart, let, enfoldigt og letfattet, det er ogsaa vidunderlig skjønt og rent. Gudholdet har faaet den mest passende Form. Det kommer sig ikke at forkynde Evangeliet i et simpelt og raat Sprog. Evangeliets Lyd og Rigtighed kræver en tilsvarende Form, ligesom Ordets Kraft og Hvor. Men Gudholdet maa altid være det vigtigste, Sproget er kun Gudholdets, Tankens

Dragt. Sprogets Udtale spiller ogsaa en vigtig Rolle, dog se mere om dette i Dr. Fastings Bog: „Læsekunsten.“ Men stort Herredømme over Sproget og sin Sprogans er en særskilt Gave, som ikke alle selv ellers meget begavede og fromme Prædikanter kan glæde sig ved at eie. Alle bør besidde sig paa at bruge et klart, korrekt og anskueligt Sprog; men Tilhørerne har ingen som helst Ret til at forlange et fuldentst skjønt Sprog af Prædikanter. Falske Profeter og Lærere er ofte sødere end Honing i sin Tale og i sit Sprogbrug, og derved have de forvildet mange: „Han taler saa vakkert og dejligt, det maa være en bra Mand.“ Egnens Fader har stor Magt, han udruster ofte sine Redskaber med „Engles Tungemaal.“ Derfor: prøv Aanderne om de er af Gud.

P. L.

Den norsk-lutheriske Kirke i Amerika.

(Efter Folketælling af 1893.)

Den luth. Kirke er en Stormagt i Verden, større end alle de andre protestantiske Kirkesamfund tilsammen. Den tæller ikke mindre end 51,612,476 Medlemmer; den har 39,485 Gudshuse og 29,527 Præster.

I de Forenede Stater har den luth. Kirke, ifølge den sidste Folketælling, 1,199,514 Kommunikanter. Men det er klart, at dette Tal ikke repræsenterer den lutheriske Befolkning. Pastor J. N. Kenner, som i 10 Aar har studeret den luth. Kirkes Statistik, skriver: „Jeg har anslaaet den luth. Kirkes Befolkning i de Forenede Stater til 6,500,000 men det er for lavt, det er rigtigere at sætte den til 7,500,000. Der er ligesaa mange af lutherisk Herkomst i de Forenede Stater som af romersk katolsk.“ (Handbook of Lutheranism P. 376).

Ifølge den sidste Folketælling har den lutheriske Kirke 8,427 Menigheder, 5,028 Præster, og Eiendomme til en Værdi af \$34,218,234. (Se Handbook of Lutheranism P. 469).

Staten Pennsylvania har den største lutheriske Befolkning, nemlig 219,069 Medlemmer, dernæst kommer Wisconsin med 149,071 og saa Minnesota med 143,583.

Der er lutheriske Menigheder i alle Stater og Territorier i Unionen undtagen i Indian Territory og Oklahoma.

Jungen Kirkeafdeling har i de sidste ti Aar vokset saa hurtigt som den luth. Kirke. Medens Katholikerne forøger sit Medlemsantal 32 Procent, Methodisterne 36 Procent, saa har den luth. Kirke forøget sit 66 Procent.

Bort Land er stort og herligt; det er rigt paa Guld og paa Sølv og paa Kirkesamfund. Men derfor har den luth. Kirke saa herlig en Opgave, saa lys en Fremtid og saa stort et Ansvar — Gud give den Trost.

Det er kun en ydre Bekt. Det kan alligevel være sandt, at den luth. Kirke er en Fiende af Oplysning, og en Ven af Uvidenhed og Præstevælde, — en hjerteløs Høj, uden Sympathi for den lidende og undertrykte.

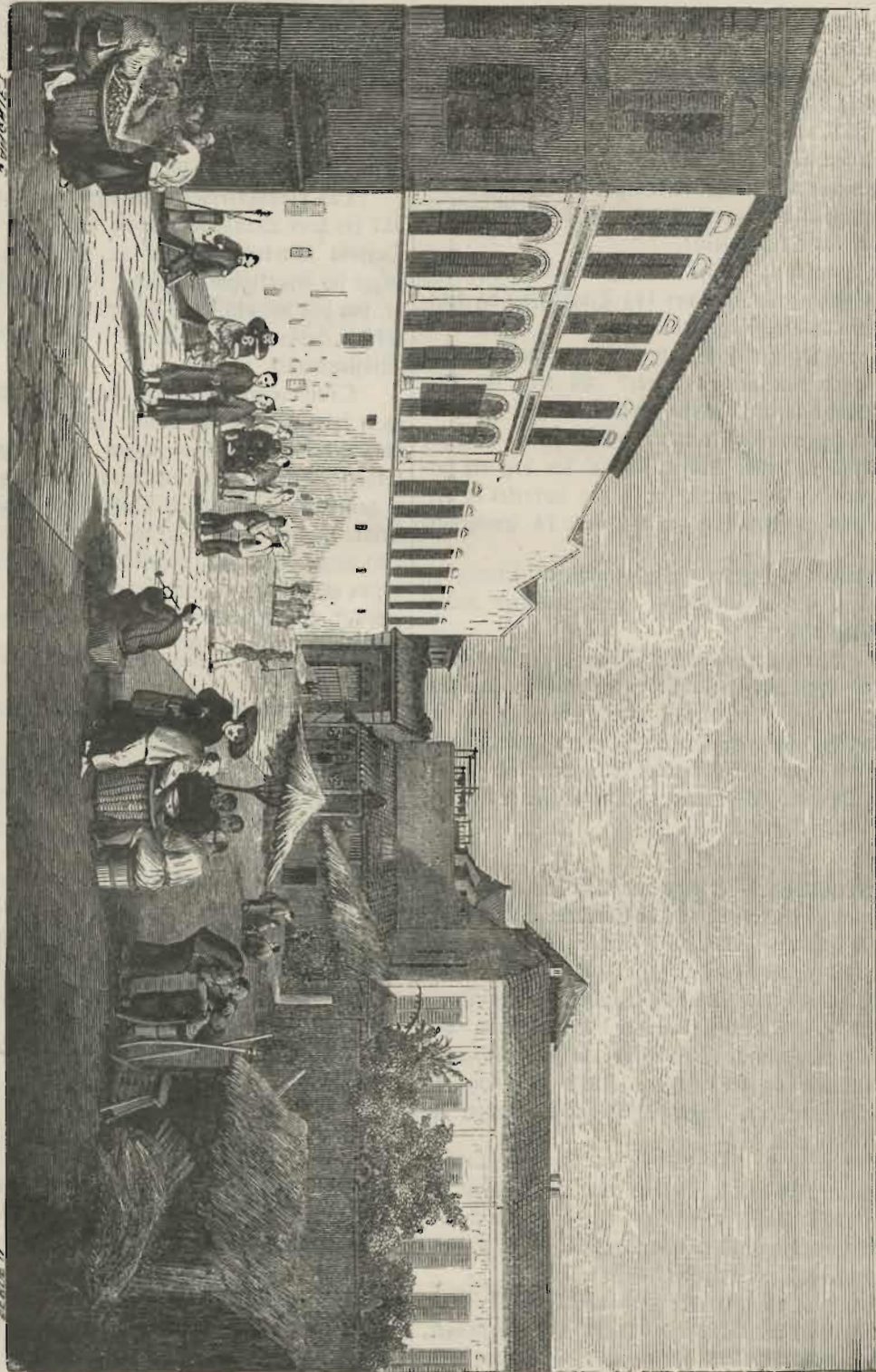
Slige Paaſtaunde gjøres og bebaarer nogle. Skal vi imøbegaa disse Betydninger, saa maa vi se paa hvad den luth. Kirke gjør for almen Oplysning, Missionen og Barmhjertighedsanstalter.

Det er en ubestridelig Kjendsgjerning, at Folkeoplysning i de lutheriske Lande — Tyskland, Norge, Sverige, Danmark — er mere almindelig, Skolevæsenet mere udviklet og bedre gennemført end i noget andet Land.

højere Dannelse, derfor arbejder den ivrig, og den har opelsket hos sine Folk en Videbejærlighed, som har nødvendiggjort Oprettelsen af Bibliotheker i By og Bygd.

Der er i de luth. Lande i Europa 53 større Bibliotheker,

Kjøbenhavns Plads i Kjøbenhavn. Kinn.

I de luth. Lande i Europa har vi ikke mindre end 21 større Universiteter. Disse maa vist være gode Anstalter, da saa mange reiser til dem for at fuldende sine Studier.

Den lutheriske Kirke er en Ven af Folkeoplysning og den

hvoraf 26 har mere end 200,000 Bind hver.

I de skandinaviske Lande, med et Indbyggerantal af omkring 8 Millioner Mennesker, findes 5 Bibliotheker, hver med nær 2,000,000 Bind, medens i de Forenede Stater,

der har et Indbyggertal af 65 Millioner, findes kun 6 faadanne.

Ved at mærke sig den literære Virksomhed i et Land, kan man ogsaa faa en Ide om et Folks Dannelses og Forhold til Folkeoplysning.

I 1890 blev der i det luth. Tyskland udgivet 18,000 forskellige Bøger. Flere end i Amerika, England og Frankrige tilsammen. 1,253 behandlede theologiske Emner. Antallet af religiøse Bøger, som trykkes i de Forenede Stater Aar 1890, er 271, derimod trykkes over 400 Romaner, Bøger, som agtes saa lidet i Tyskland, at man ikke tager Notis af dem i Opgaverne over Bogforretningen.

Ogsaa hertilands lægger den luth. Kirke for Dagen en rosvarmig Iver for Skolevæsenet.

Den har oprettet og driver 117 høiere Værestatter; deraf 25 theologiske. Den udgiver 141 Tidsskrifter og trykker i hundredevis af Bøger og Traktater.

Findes der noget Kirkesamfund, som gjør saa meget for Folkeoplysning som den lutheriske Kirke? Vi tror det ikke.

Omsendstjont den luth. Kirke hertilands har havt at kæmpe med Nybyggerlivets trange Kaar, oprette Skoler, baade Børneskoler og høiere Skoler, saa har den dog ikke forsojnt de trængende og nødlidende. Den har oprettet og driver 39 Børnehjem, 9 Hjem for gamle Folk, 14 Emigrantmissioner.

Dertil kommer en storartet Indremissionsgjerning og en meget anseelig Hedningemission. (Se nærmere herom andetsteds i Kalenderen).

Med disse Kjendsgjæringer for Sie maa man indrømme at den lutheriske Kirke har en Fortid, over hvilken den har Ret til at glæde sig og Grund til at takke Herren, og den kan vente en velsignelsesrig Fremtid, hvis den med Troslab aager med det Fund, Herren har betroet den, men har og et tungt Ansvar, hvis den bliver utro. „Den meget er betroet, af ham kræves mere.“

* * *

Lidt Kirkestatistik.— Ifølge den sidste Folketælling beløber Værdien af al Kirkeeiendom i de Forenede Stater sig til \$631,221,303. Her er 142,256 Kirker og 20,000,000 Medlemmer, 150 forskellige Samfund. Det rigeste er Metodistene; de har 44,244 Kirker og Eiendom til en Værdi af \$130,018,070. Dernæst kommer Katholikerne med 8,766 Kirker og Eiendomme til en Værdi af \$118,381,516. Intet Kirkesamfund har forstaaet den Kunst at berige sig saa godt som Katholikerne. Siden 1850 har de forøget sin Eiendom 1,178.97 pCt.

Den lutheriske Kirke har 1,199,514 Kommunikanter, 8,427 Menigheder, 6559.11 Kirker, med Siddeplads for 2,159,240; 1,290 Halls med Siddeplads for 102,657; Værdien af Kirkeeiendommen er \$34,218,234. Siden 1850 har den forøget sin Eiendom 1,098.84 pCt.

Den Forenede norsk-lutheriske Kirke har 119,927 Kommunikanter, 1,122 Menigheder, 668.71 Kirkebygninger, Siddeplads for 185,242; 393 Halls med Siddeplads for 29,185. Værdien af Kirkeeiendomme \$1,544,450.

Den norske Synode har 553 Menigheder med 95,400 Sjæle, 275½ Kirker med Siddeplads for 78,988; 182 Halls med Siddeplads for 12,145. Værdien af Kirkeeiendomme \$806,825.

Hauges Synode har 14,730 Kommunikanter, 175 Menigheder, 99½ Kirker med Siddeplads for 30,500; 75 Halls med Siddeplads for 4,436. Værdien af Kirkeeiendomme er \$214,395.

Den lutheriske Kirke i de Forenede Stater er delt i 18 forskellige Afdelinger og forkynder Evangeliet i mindst 11 forskellige Sprog.

Om den lutheriske Kirkes Indremission berettes: Der er ialt 818 Missionspræster, 2,353 Missionsmenigheder med et Medlemsantal af 114,754. Bidrag til Indremissionen Aar 1890 \$282,059.

Den presbyterianiske Kirke gav Aar 1891 i Gjennemsnit \$17 for hver Mand, Kvinde og Barn til kirkelige Niemed. Dersom Medlemmerne af de norsk-lutheriske Kirker vilde lægge sin Kjærlighed til Kirken for Dagen paa samme Maade, saa blir der vist ikke Kasseangel eller Snak om at lukke Skoler, inddrage Værestatter eller stanse Arbeidet paa nogen Missionsmark.

Ovenstaaende er Udsklip af et norsk Blad her i Amerika og er formodentlig nogenlunde nøjagtigt. Det viser sig altsaa, at det ikke kan være nogen stor Skam at tilhøre den lutheriske Kirke. Den er ikke et ubetydeligt Samfund; den er heller ikke en Fiende af Oplysning, Dannelses og Fremskridt. Meget mere ser det ud til, at den er forud for de fleste i alt dette, og at den udfolder en stor Virksomhed. Men derfor maa vi slet ikke tro, at den luth. Kirke har gjort eller gjør alt, hvad den kan og bør gjøre; den kan gjøre langt mere.

Gud lader sig ikke spotte.

En fornem Herre i Raab i Ungarn havde til Fastelavnslystighed indbudt Stadens fornemste Mænd og Kvinder og blandt dem ogsaa Krigskommissær Joseph Treithofer, som en Tid i Forveien var overtraadt fra den evangeliske til den romerske Kirke, og som gjorde sig det til en Opgave overalt at bevise sig som en Spotter af den evangeliske Sandhed.

Efterat Maaltidet var endt, blev der holdt Val, der blev fortsat til langt ud paa Natten. Forat forøge Værdigheden forklædte Krigskommissæren sig i en Dragt, der skulde forestille Luther, og en ung adelig Herre maatte klæde sig ud som Luthers Hustru, Katharina von Boroa. I dette Antræk kom begge i Huset, hvor Ballet holdtes. Nysgjerrigheden havde samlet meget Folk. Han, som forestillede Luther, bar en stor Bog under Armen og gjorde ved sin Ankomst bekendt, at han var kommen forat høre Skrifte. Den tilstedeværende Biskop var den første, som skriftede for ham.

Dette Eksempel fulgte andre. Derefter holdt den forklædte en Tale og meddelte Absolution, hvorved Mængden af Tilhørerne kom i stor Ratter. Endelig sluttede han sine Spotterier med „Gadervor.“ Men da han kom til de Ord: „Thi dit er Riget og Magten,“ blev han pludselig rammet af Slag, styrtede til alle Tilstedeværendes Skrak til Jorden, væltede sig om og fraadede som en gal Hund. Man var neppe istand til at faa ham afført Klæderne og i en Bøgn om Natten bragt til hans Hjem. De tilkaldte Læger anvendte alle mulige Midler forat hjælpe ham, men alt forgjæves. Efterat have tilbragt 11 Dage med en forfærdelig Brølen,

opgav han i sin græsfelige Tilstand Anden den 5te Mars.
 Kort efter blev ogsaa den unge Herre, der havde for-
 lædt sig som Luthers Hustru sig og døde den 16de Mars.
 Taget fra Maanedstidenden for 1864.

L. C. Fosé.

Mærkelige Ytringer.

Naar Melancthon og jeg talte med hverandre paa vor lær-
 de Naade, saa kan selv vor Herre Gud blive forbauset;
 men naar jeg taler med de Enfoldige, siger jeg helt simpelt
 og ligefrem: Rast dig med alt, hvad du er og har paa Kri-
 stus og tro, at han og alt, hvad han har, er dit, saa er og
 bliver du salig.

Luther.

**

Da jo ikke alle bliver salige, skjønt alle er forløste, hvoraf
 skal jeg da vide, at jeg har Forladelse og Naade? Svar:
 Du maa begynde med at tro paa Gud og hans Ord. Du
 maa høre, tro og omsfatte den Naade, som alle have, ogsaa
 de Vantro og Ugudelige, saa faar du just derved en Naade,
 som ikke alle have.— Hvad er det da for en Naade, som alle
 have, ogsaa de Vantro? Svar: En forsonet Gud, en for-
 hvervet Syndsforladelse, som blot venter paa dem forat blive
 modtagen.— Hvad er da den Naade, som ikke alle have?
 Svar: Et med Gud forsonet Hjerter, en Tro som
 modtager Syndsforladelsen og lever i Gud.— Hvor staa
 det skrevet? 3 2 Kor. 5, 19, 20. Rom. 5, 10. Kol. 1,
 14. Jak. 3, 9. Gal. 3, 13.

Rosenius.

**

Evangeliem uden Lidelse hører til Himlen. Lidelse uden
 Evangeliem hører til Helvede. Evangeliem med Lidelse
 hører til Jorden.

Fredsbudet.

Lidt af hvert.

Da Verden blev mig vred, da lærte jeg at kjende
 For Alvor først min Gud, mig selv, min Ven, min Fiende:
 Min Fiende var mig gram, min Ven var svigefuld,
 Jeg selv var skrøbelig, Gud blev alene huld.

Thi saadan er det Verdens Skik,
 Først jaarer den med giftig Braad,
 Saa kommer den med Suk og Graad
 Og Medynks gamle Kæfse Drik.

Her læser jeg, at op og ned
 Alt i Verden gaar;
 Hver, som er oppe, altsaa ved,
 Hvad snart ham forestaar.

Følg et med Strømmen, men følg med Tiden,

Hvis Du vil holde Dig ung i Striden!

Kan Strømmen ta' Dig,
 Saa vil den sluge Dig;
 Gaar Tiden fra Dig,
 Kan den ei bruge Dig.

**

Flyt Dig ikke af Stedet i den Hensigt selv at overvinde
 Synden; thi da vil den saaledes sætte an paa Dig, at Du er
 evig fortabt.

Luther.

**

Kristendommen fremholder den høiest mulige Fremtid
 for Menneskeheden. Den tilfredsstillter Kontinuitetens Lov.
 Den garanterer de nødvendige Betingelser for med Fremgang
 at kunne føre Organismen fra Trin til Trin. Den har
 Midler mod den menneskelige Naturs Tilbøjelighed til Ud-
 artning.

Forandring af Tilstanden er her ikke som i Fysiken blot
 en Forandring i Retning, saa at Tilbøjelighederne bliver
 vendte til en Gjenstand, og Billien faar et nyt Løb. Foran-
 dringen indeholder alt dette, men er endnu dybere. Det er
 en Forandring af Natur, en ny Fødsel, en Overgang fra
 Død til Liv.

Henry Drummond.

Markedsplads i Hongkong, Kina.

Aha! altsaa en lille Tur over til Kina! Nu det kan være
 vel nok for et kort Besøg, men ellers er Kina neppe det
 for Fremmede til et længere Ophold mest indbydende Land,
 omendskjønt Hongkong, som en Stad, der allerede i 1842
 kom under engelsk Indflydelse, vistnok vilde være den mest
 indbydende af de kinesiske Byer.— Som man ser, er paa
 dette Billede saavel Haandverks- som Handels-Standen re-
 præsentet i Haven, ja, ogsaa den lærde Stand, og — vi
 tage vel neppe fejl? — har der med Piben i Haanden og Næ-
 sen iverret kan vist ingen anden Stand tilhøre end Ladhans-
 Standen. Vær det som det vil et godt Juddik i en Side af
 Kineserens Liv giver vort lille Billede, og har Læseren Taal-
 modighed med os, give vi en anden Gang nærmere Oplys-
 ninger, dette forunderlige Folkeslag vedgaaende.

Gaade.

Mit Navn en dobbelt Betydning har:
 Engang Stuepladsen det var
 For Arigens grusfulde Plage;
 Dog længst tilbage det viedes ind
 Til Ere for ham, som lagd' os paa Sind,
 Freden at efterjage!

Oplosning paa Gaade i Nr. 9.

Dampskib.

Tacoma Building & Savings Association

Spare-Bank,

Theaterbygningen Hjørnet af C og 9 de Strs.

Naber daglig fra Kl. 10 til 3.

Kværdag fra Kl. 10 til 1 og 6 til 8 Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000.

L. E. Post, President.

E. H. Hatfield, Vice Præsident.

P. V. Caesar, Kasserer.

J. Le. B. Johnson, Assist. Kasserer.

Betaler 6 Procent aarlig Rente paa Spare-Indstud.
Renten krediteres kvartalsvis.

Kjøb Eiendom

-I-

ARMOUR :: ADDITION

— AF —

 PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASSOCIATION.

Skolen er nu selv nogle hundrede Byggetomter ganske nye Bygningen. Jernbanen gaar midt igennem Armour Addition. Det er særdeles vakre og flette Lotter, som bydes tilsalgs, og enhver, der nu kjøber Eiendom af os, bliver Eier af en sund og værdifuld Byggetomt, og hvad der betales for den, anvendes til at fuldføre Bygningen med. Vi sælger fremdeles for \$100 per Lot, mod kontant Betaling. Paa Henstand forlanges \$110 per Lot. Saa snart Lotten er betalt, gives Warranty Deed af os.

Vi trænger mange Penge til Bygningens Fuldførelse endnu.

Skriv til PAC. LUTH. UNIVERSITY ASSOCIATION,
1912 Jefferson Ave., TACOMA, WASH.

CLOVER CREEK MILLS

tilhører

Pacific Lutheran University

og laver

alle Slags Mouldings af Ceder

samt

Bjælker og Bord af bedste Slags.

Bedste Slags Flooring og finishing Lumber kan leveres saa billigt, læsset ombord paa Jernbanevogner, at vi tror det vil lønne sig godt for Lumberhandlere i Mellemstaterne at kjøbe af os, især ovennævnte Sorter. Om man ønsker, kan man faa 40 Fod lange Bord og Bjælker. Man henvende sig til

PAC. LUTH. UNIVERSITY ASSOCIATION,

1912 Jefferson Ave., TACOMA, WASH.

 THE LUTHERAN
UNIVERSITY HERALD

udkommer 2 Gange om Maanedn og
koster forskudsvis

50 * CENTS * PER * AAR.

ADRESSE:

"THE LUTHERAN UNIVERSITY HERALD"

1912 Jefferson Ave., TACOMA, WASH.

Redaktører: Past. N. Christensen og Past. P. Langseth.

* * *
Subskribentsamlere

faar paa 5 betalende Abbonenter den 6 te frit.
Send ind straks Penge for en Aargang, 50 Cents.

Eko og Stovler

til billigste Priser og af bedste Sort

hos

S. Olson, 1912 Jefferson Av., Tacoma.

Fresh Spring Stock regardless of Cost

sælges nu. Gaa og se dig ud, hvad du ønsker. "Med med de høje Priser," siger S. Olson. Herald anbefaler paa det bedste.

Entered at the post office at Tacoma, Wash., as second class matter.